

hvor mange lande der kan optages, nemlig fem lande. Så skal der indkaldes til en regeringskonference. Så skal der ske en ændring af magtfordelingen i Unionens institutioner til ugunst for de små lande.

Vi har ikke kunnet få tilsagn fra regeringen om, at der vil blive en folkeafstemning om Amsterdam 2-traktaten. Tværtimod, vil jeg næsten sige, har man mere end antydning, at det får vi ikke en folkeafstemning om, og det vil sige, at hvis man stemmer ja til Amsterdam 1, så har man altså også på forhånd købt Amsterdam 2 ubeset.

Så er der i Amsterdamtraktaten indbygget dette begreb fleksibilitet, som er et instrument til at omgå traktatændringer, til at gennemføre nye samarbejdsområder i Unionen uden at skulle igennem en traktatændring og en folkeafstemning her i Danmark. Det er et meget snedigt instrument, som man dér har listet ind i traktaten, for det betyder, at unionsudviklingen kan fortsætte, uden at man behøver at inddrage befolkningen i det. Det kan f.eks. være kommissær Bangemanns planer om et fælles våbenmarked, som der jo er stor tilslutning til fra fransk og tysk side.

Så er det klart, at et ja til Amsterdamtraktaten også yderligere vil skubbe til den udvikling, som et flertal her i Folketinget ønsker, nemlig en snævrere tilknytning mellem kronen og den euro, som alt tyder på bliver indført den 1. januar. Der ligger jo fra regeringens side planer om, at der i efteråret skal indgås en aftale mellem Danmark og eurolandene om en snæver tilknytning mellem de to valutaer, hvilket selvfølgelig har den omkostning, at Danmark skal underkaste sig de bestemmelser, som bliver truffet af nationalbankdirektørerne i den store glasbygning nede i Frankfurt, hvor den politiske magt i EU i fremtiden vil blive koncentreret. Den politiske magt vil blive koncentreret dér, men det betyder ikke, at det bliver folkevalgte, der kommer til at administrere den politiske magt. Næh, det gør det ikke; det bliver embedsmænd, men sådan er systemet jo i EU, at det er embedsmændene, der har den afgørende indflydelse.

Så er ja til Amsterdamtraktaten vil, hvis man beslutter det ved folkeafstemning, være et ja til den fortsatte vej ned ad unionsglidebanen.

Så vil et ja selvfølgelig også betyde, medmindre da et andet land siger nej til Amsterdamtraktaten, at traktatens konkrete bestemmelser

træder i kraft, og det er jo alene grund nok til at stemme imod Amsterdamtraktaten.

Det betyder f.eks., at EU får beføjelser til at vedtage militære aktioner uden for sit eget geografiske område og vedtage militære aktioner uden at indhente mandat fra FN's Sikkerhedsråd. Det er jo en kolossalt vidtgående beføjelse, som man dér giver Unionen. Det er spørgsmålet om krig og fred, beslutningen om krig og fred, som man lægger hos Unionens myndigheder. Spørgsmålet om krig og fred er vel i virkeligheden den mest vidtgående beslutning, som kan træffes af en suveræn stat, og den kompetence vil man nu overdrage til Unionen, endda på betingelser, der gør, at man ikke fra Unionens side behøver at indhente mandat fra FN, før man går i krig.

Jeg tror, at ingen, der har været med til at lave denne Amsterdamtraktat, heller ikke ministeren, i virkeligheden har gennemtænkt, hvad det er, man her har fået skruet sammen af traktatbestemmelser, men jeg håber da, at når man får sat sig ind i rækkevidden af det, man har fået skruet sammen, vil man alligevel få visse betænkeligheder.

Hvad vil konsekvensen være, hvis vi bliver indrulleret i et Afrikaproblem, hvor franske stormagtsinteresser i Nordafrika er truet, og hvor Frankrig siger, at nu må EU gå ind med en militær intervention under EU med Vestunionen som operatør i Nordafrika? Det er jo en skrækkelig tanke og slet ikke gennemtænkt, tror jeg, fra ministerens side. Jeg tror da ikke, det er ministerens plan, at vi skal intervenere militært i Nordafrika, men det er altså, hvad Amsterdamtraktaten giver hjemmel til.

Amsterdamtraktaten betyder også, at der gøres en kæmpeundtagelse fra den europæiske menneskerettighedskonvention. Der gøres den undtagelse, at indbringelse af sager ikke længe kan ske, når det gælder de områder, som er EU's eget virkeområde. Her bliver det EF-Domstolen, som bliver øverste myndighed på menneskerettighedsområdet. Som en del af den danske forfatning har vi jo indarbejdet den europæiske menneskerettighedskonvention i vores grundlag her i Danmark, på en sådan måde at enhver dansk borger kan indbringe en krænkelse af menneskerettighederne for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, og hvis den danske stat taber en sag dér, så skal vi rette sagen her i Danmark. Men EU bliver ikke forpligtet af Menneskerettighedsdomstolens afgørelser. Man slår tværtimod